

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till ändring av arbetspensionslagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att den nuvarande amorteringstiden för ansvarsunderskottet i fråga om försäkringspremien för 1994 enligt lagen om pension för arbetstagare, lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden och lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande förlängs med tre år. Härvid kan en lägre tilläggsförsäkringspremie för amorteringen uppbäras 1996 och 1997 än de totalt 2 % av lönerna som enligt gällande lag skall uppbäras. Återstoden av tilläggspremien uppbärs i försäkringspremierna för 1998 - 2000. Förslaget påverkar nivån på den totala försäkringspremie som enligt de nämnda lagarna skall uppbäras.

Propositionen har samband med det avtal som arbetsmarknadsorganisationerna våren 1995 ingick om balansering av finansieringen och förmånerna inom

arbetspensionssystemet för den privata sektorn.

I propositionen föreslås vidare att centralkassan för arbetslöshetskassorna skall gottgöra även kyrkans centralfond för kostnaderna för arbetspensionstillägg på samma sätt som centralkassan redan nu gottgör pensionssanstalter som avses i lagen om pension för arbetstagare, lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande, lagen om sjömanspensioner och lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare.

I propositionen föreslås dessutom att begravningsstillägget skall inkluderas i de tilläggsförmåner för vilka enligt pensionslagarna för företagare kan tecknas en försäkring.

Lagändringarna avses träda i kraft den 1 januari 1996.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar**1.1. Amortering av ansvarsunderskott**

Enligt lagen den 30 december 1993 om temporär sänkning 1994 av den i lagen om pension för arbetstagare, lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden och lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande föreskrivna försäkringspremien samt om företagares försäkringspremie 1994 (1536/93) skall det ansvarsunderskott som uppkommer genom sänkningen av försäkringspremien amorteras 1995 - 1997. Enligt social- och hälsovårdsministeriets beslut av den 2 november 1994 (964/94) görs ingen amortering av ansvarsunderskottet 1995. Ansvarsunderskottet skall alltså amorteras 1996 och 1997.

Arbetsmarknadsorganisationerna ingick den 18 maj 1995 ett avtal om balansering av finansieringen och förmånerna inom arbetspensionssystemet för den privata sektorn. Syftet med avtalet är att få till stånd en balans mellan avgifter och förmåner för de sista åren av 1990-talet och samtidigt se till balansen inom systemet på längre sikt. Att förlägga amorteringen av ansvarsunderskottet för 1994 till perioden 1996 - 2000 är ett led i strävandena att uppnå en så jämn avgiftsutveckling som möjligt på 1990-talet.

Med stöd av det ovan sagda föreslås amorteringstiden för ansvarsunderskottet för 1994 bli förlängd med tre år, så att amorteringen sker 1996 - 2000. Närmare föreskrifter om amorteringen av ansvarsunderskottet meddelas genom beslut av social- och hälsovårdsministeriet.

Basprocenten enligt lagen om pension för lantbruksföretagare och premieprocenten enligt lagen om pension för företagare är bundna till den genomsnittliga försäkringspremie för försäkring enligt minimivillkoren i lagen om pension för arbetstagare (395/61; APL). Enligt gällande stadganden bestäms företagarnas försäkringspremier 1995 - 1997 på basis av den genomsnittliga APL-försäkringspremie från vilken den höjning som amorteringen av ansvarsunderskottet medför har dragits av. På grund av förslaget ovan om en förlängning av tiden för amortering av ansvarsunderskottet föreslås dessutom att företagarnas försäkringspremier 1996 - 2000 skall bestämmas utifrån den

genomsnittliga APL-försäkringspremie från vilken den höjning som amorteringen av ansvarsunderskottet medför har dragits av. På så sätt bestäms företagarnas försäkringspremier i fråga om amorteringen av ansvarsunderskottet allttjämt enligt samma principer som nu.

1.2. Gottgörelse till kyrkans centralfond för arbetspensionstillägg

I APL stadgas om arbetspensionstillägg som höjer grundpensionen. Dessa stadganden tillämpas även på pensioner enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62; KAPL), lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande (662/85; KoPL), lagen om sjömanspensioner (72/56; SjöPL) och lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare (202/64; KTAPL).

Enligt 12 c § 1 mom. APL skall den i lagen om arbetslöshetskassor (603/84) nämnda centralkassan för arbetslöshetskassorna för att täcka det ansvar och de kostnader som beaktandet av arbetslöshets- och utbildningstid förorsakar pensionsanstalter som bedriver i APL och KAPL nämnd verksamhet, den i SjöPL nämnda sjömanspensionskassan och den i KTAPL nämnda kommunala pensionsanstalten inom en tid som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet årligen till pensionskyddscentralen betala en försäkringspremie för föregående år som beräknas enligt ett av social- och hälsovårdsministeriet fastställt procenttal av de stödavgifter som centralkassan betalt. De medel som erhållits i försäkringspremier gottgör pensionskyddscentralen pensionsanstalterna enligt grunder som på framställning av pensionskyddscentralen fastställs av social- och hälsovårdsministeriet. Det ovan sagda gäller också pensionskassan för utövande konstnärer vilken avses i KoPL.

Den 30 december 1993 ändrades 10 a § lagen om statens pensioner (280/66; StPL) så att den även innehåller stadganden om arbetspensionstillägg. Stadgandet tillämpas även på pensioner enligt pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan (298/66; KyPL). Som arbetsgivare betalar staten dock inte någon arbetslöshetsförsäkringspremie, och den ansvarar därför för kostnaderna för arbetspensionstillägget i fråga om personer

anställda hos staten. Sålunda får statens pensionsfond inte heller någon ersättning för arbetspensionstillägget av centralkassan för arbetslöshetskassorna. Däremot är den evangelisk-lutherska kyrkan och dess församlingar skyldiga att som arbetsgivare betala arbetslöshetsförsäkringspremie.

År 1994 stod de sektorer som omfattas av KyPL för ca 0,3 % av de dagar för vilka arbetslöshetsunderstöd utbetalts. Arbetspensionstillägget har således betydelse även för kyrkans pensionssystem. För att centralkassan för arbetslöshetskassorna skall gottgöra också kyrkans centralfond för kostnaderna för arbetspensionstillägget föreslås en sådan ändring av 12 c § 1 mom. APL att stadgandet gäller även kyrkans centralfond. Denna får då samma ställning vad finansieringen av arbetspensionstillägget beträffar som de pensionsanstalter som avses i APL, KAPL, KoPL, SjöPL och KTAPL.

Enligt förslaget skall kyrkans centralfond för första gången betalas gottgörelse när centralkassan för arbetslöshetskassorna betalar pensionsskyddscentralen försäkringspremie för 1996. Kyrkans centralfond kan inte betalas gottgörelse ur försäkringspremien för 1995, eftersom gottgörelsen i så fall skulle ha en regressiv kostnadseffekt på centralkassan för arbetslöshetskassorna.

Vidare föreslås en teknisk korrigerings av den finska versionen av 12 c § 1 mom. APL. Till lagrummet fogades genom en lagändring 1993 (979/93) ett stadgande om att den del av försäkringspremien som upp bärs för pensionsskyddscentralens kreditförsäkring inte skall beaktas vid fastställandet av den försäkringspremie som centralkassan för arbetslöshetskassorna skall betala. Denna bestämmelse utelämnades av misstag ur den finska versionen när lagrummet ändrades genom lag av den 17 mars 1995 (390/95). Stadgandet har inte heller beaktats i regeringens proposition med förslag till revision av lagstiftningen om den privata sektorns arbetspensionssystem (RP 118/95), där bl.a. en ändring av 12 c § 1 mom. APL föreslås. Den aktuella bestämmelsen bör på nytt skrivas in i det finska stadgandet. Ändringen påverkar inte den svenska versionen.

1.3. Begravningsbidrag

Enligt 11 § 1 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare (467/69; LFöPL) och 11

§ 1 mom. lagen om pension för företagare (468/69; FöPL) är företagare berättigade att på de villkor och enligt de avgifter som social- och hälsovårdsministeriet fastställer ordna ett bättre pensionsskydd för sig och sina anhöriga än lagen förutsätter. Företagarna kan dock inte inkludera begravningsbidrag i sitt pensionsskydd. Enligt APL kan arbetsgivaren för sina anställda ordna ett tilläggsskydd där också begravningsbidrag kan ingå.

I 11 § 1 mom. LFöPL och 11 § 1 mom. FöPL föreslås sådana ändringar som gör det möjligt för företagare som så önskar att i sitt tilläggspensionsskydd inkludera begravningsbidrag eller någon annan förmån som inte förutsätts i minimivillkoren.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

Amortering av ansvarsunderskott

Enligt det ovan nämnda avtalet som arbetsmarknadsorganisationerna ingått kommer amorteringen av ansvarsunderskottet att förläggas till 1996 - 2000. Jämfört med gällande lag innebär denna förlängning av amorteringstiden att APL-, KAPL- och KoPL-försäkringspremierna minskar med totalt ca 1,5 mrd. mk under amorteringsåren 1996 och 1997. Av minskningen riktas hälften till arbetsgivarna och hälften till arbetstagarna. Ett belopp som motsvarar minskningen upp bärs 1998 - 2000 i form av höjda försäkringspremier.

Ansvarsunderskottet gäller endast finansieringen av pensionsskyddet inom den privata sektorn, och ändringen i tidtabellen för amorteringen av underskottet påverkar således inte totalbeloppet av arbetspensionsförsäkringspremierna inom den offentliga sektorn. Eftersom löntagarnas pensionsförsäkringsavgift alltid är densamma oberoende av bransch, med undantag för SjöPL, avspeglar sig ändringen trots allt i pensionsförsäkringsavgiften för löntagarna inom den offentliga sektorn.

Den föreslagna ändringen inverkar på försäkringspremiernas belopp, och eftersom försäkringspremierna får dras av i beskattningen påverkar ändringen även fördelningen av skatteintäkterna åren 1996 - 2000.

Gottgörelse till kyrkans centralfond för arbetspensionstillägg

Om verkningarna av ändringen uppskattas enligt arbetslöshetsläget 1994, kommer centralkassan för arbetslöshetskassorna att påföras en årlig tilläggskostnad på ca 10 milj. mk. Ändringen medför inga extra kostnader för staten.

Begravningsbidrag

Kostnaderna för begravningsbidragen betalas i form av försäkringspremier av de företagare som inkluderar begravningsbidraget i sitt pensionsskydd. Förslaget påverkar inte statsfinanserna.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet. Även pensionsskyddscentralen har deltagit i beredningen av propositionen.

Vid beredningen av propositionen har man hört Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund TT, Palvelutyönantajat, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC, Tjänstemannacentralorganisationen FTFC, undervisningsministeriet, enheten för utkomstskydd för arbetslösa vid social- och hälsovårdsministeriets försäkringsavdelning, centralkassan för arbetslöshetskassorna, kyrkans centralfond och lantbruksföretagarnas pensionsanstalt.

4. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1996.

Den första gången 12 c § 1 mom. lagen om pension för arbetstagare föreslås bli tillämplad är när centralkassan för arbetslöshetskassorna betalar pensionsskyddscentralen försäkringspremien för 1996.

5. Samband med andra propositioner

Regeringens proposition med förslag till revision av lagstiftningen om den privata sektorns arbetspensionssystem (RP 118/1995 rd) har avlåtits till riksdagen. I propositionen föreslås bl.a. en ändring av 12 c § 1 mom. APL. Ändringsförslaget har beaktats vid behandlingen av denna proposition.

6. Lagstiftningsordning

Propositionen påverkar inte de löpande förmånerna för någon, och inga ändringar föreslås heller i medborgarnas lagstadgade grundläggande utkomstskydd. De föreslagna lagändringarna kan därför behandlas i den ordning som stadgas i 66 § riksdagsordningen. Även efter lagändringen garanteras den grundläggande utkomsten på det sätt som avses i 15 a § regeringsformen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om temporär sänkning 1994 av den i lagen om pension för arbetstagare, lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden och lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande föreskrivna försäkringspremien samt om företagares försäkringspremie 1994

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 § 1 mom., 3 § samt 4 § 1 mom. lagen den 30 december 1993 om temporär sänkning 1994 av den i lagen om pension för arbetstagare, lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden och lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande föreskrivna försäkringspremien samt om företagares försäkringspremie 1994 (1536/93) som följer:

2 §

Det ansvarsunderskott som uppkommer genom den i 1 § nämnda sänkningen av försäkringspremien amorteras 1996 - 2000 genom uppbörd av en avgift vars storlek är en av social- och hälsovårdsministeriet särskilt för varje år fastställd procentsats av lönesumman för ifrågavarande år. De årliga procentsatserna skall fastställas så, att de sammanlagt utgör 2 procent.

genomsnittlig försäkringspremie för försäkring enligt minimivillkoren i nämnda lag i fråga om 1996 - 2000 för vart och ett år användas en premie som höjts med den amortering som avses i 2 §.

4 §

Vad som stadgas ovan i denna lag beaktas inte när de i lagen om pension för lantbruksföretagare (467/69) och lagen om pension för företagare (468/69) föreskrivna försäkringspremierna fastställs för 1996 - 2000.

3 §

Vid tillämpningen av 12 b och 12 c §§ lagen om pension för arbetstagare, dessa lagrum sådana de lyder, 12 b § i lag av den 19 november 1993 (979/93) och 12 c § i lag av den december 1995 (/95), skall såsom

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

Lag

om ändring av 12 c § lagen om pension för arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 12 c § 1 mom. lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/61), sådant detta lagrum lyder i lag av den december 1995 (/95), som följer:

12 c §

För täckande av det ansvar och de kostnader som beaktandet av arbetslöshets- och utbildningstid förorsakar pensionsanstalter som bedriver i denna lag och i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden nämnd verksamhet, den i lagen

om sjömanspensioner nämnda sjömanspensionskassan, den i lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare nämnda kommunala pensionsanstalten samt kyrkans centralfond som bedriver i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan nämnd verksamhet, skall den i lagen om

arbetslöshetskassor (603/84) nämnda centralkassan för arbetslöshetskassorna inom en tid som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet årligen till pensionskyddscentralen betala en försäkringspremie som beräknas enligt ett av social- och hälsovårdsministeriet fastställt procenttal av de stödavgifter som centralkassan betalt. Detta procenttal skall fastställas så att i försäkringspremie enligt uppskattning inflyter samma belopp som skulle erhållas, om för dagar som motsvarar i 7 f § 1 mom. 1—3 punkten nämnd förmån skulle betalas en mot medelpremien enligt denna lag svarande premie. I den genomsnittliga försäkringspremien beaktas härvid inte den del av försäkringspremien som

uppbärs för pensionskyddscentralens kreditförsäkring. Såsom lön som ligger till grund för försäkringspremien används den arbetsförtjänst som uppskattas motsvara den genomsnittliga lön som ligger till grund för den förmån som avses i 7 f § 1 mom. 1 punkten. På gemensam framställning av pensionskyddscentralen och centralkassan för arbetslöshetskassorna kan social- och hälsovårdsministeriet bestämma att förskott på ovan nämnd försäkringspremie skall betalas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

Lagen tillämpas för första gången på försäkringspremien för 1996.

3.

Lag

om ändring av 11 § lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 11 § 1 mom. lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/69), sådant detta lagrum lyder i lag av den 17 mars 1995 (394/95), som följer:

11 §

Lantbruksföretagare är berättigade att på de villkor och grunder som fastställs av social- och hälsovårdsministeriet anordna för sig och sina anhöriga ett pensionskydd som är bättre än det pensionskydd som denna lag förutsätter eller i pensionskyddet inkludera begravningsbidrag eller någon annan

förmån som inte förutsätts i minimivillkoren. Försäkringspremien för sådan tilläggsförmån får betalas även i ett för allt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

4.

Lag**om ändring av 11 § lagen om pension för företagare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 11 § 1 mom. lagen den 14 juli 1969 om pension för företagare (468/69), sådant
 detta lagrum lyder i lag av den 17 mars 1995 (393/95), som följer:

11 §

Företagare är berättigade att på de villkor
 och grunder som fastställs av social- och
 hälsovårdsministeriet anordna för sig och
 sina anhöriga pensionskydd som är bättre
 än det pensionskydd som förutsätts i denna

lag eller i pensionskyddet inkludera begravningsbidrag eller någon annan förmån som inte förutsätts i minimivillkoren.

 Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

 Helsingfors den 8 december 1995

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

1.

Lag

om ändring av lagen om temporär sänkning 1994 av den i lagen om pension för arbetstagare, lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden och lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande föreskrivna försäkringspremien samt om företagens försäkringspremie 1994

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 § 1 mom., 3 § samt 4 § 1 mom. lagen den 30 december 1993 om temporär sänkning 1994 av den i lagen om pension för arbetstagare, lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden och lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande föreskrivna försäkringspremien samt om företagens försäkringspremie 1994 (1536/93) som följer:

Gällande lydelse

2 §

Det ansvarsunderskott som uppkommer genom den i 1 § nämnda sänkningen av försäkringspremien amorteras 1995-1997 genom uppbörd av en avgift vars storlek är en av social- och hälsovårdsministeriet särskilt för varje år fastställd procentsats av lönesumman för ifrågavarande år. De årliga procentsatserna skall fastställas så, att de sammanlagt utgör 2 procent.

3 §

Vid tillämpningen av 12 a och 12 b §§ lagen om pension för arbetstagare, sådana de lyder i lag av den 19 november 1993 (979/93), skall i fråga om 1994 såsom genomsnittlig försäkringspremie för försäkring enligt minimivillkoren i nämnda lag användas en i enlighet med 1 § sänk premie och i fråga om 1995—1997 för vart och ett år en premie som höjts med den amortering som avses i 2 §.

4 §

Vad som stadgas ovan i denna lag beaktas inte när de i lagen om pension för lantbruksföretagare (467/69) och lagen om pension för företagare (468/69) föreskrivna försäkringspremierna fastställs.

Föreslagen lydelse

2 §

Det ansvarsunderskott som uppkommer genom den i 1 § nämnda sänkningen av försäkringspremien amorteras 1996—2000 genom uppbörd av en avgift vars storlek är en av social- och hälsovårdsministeriet särskilt för varje år fastställd procentsats av lönesumman för ifrågavarande år. De årliga procentsatserna skall fastställas så, att de sammanlagt utgör 2 procent.

3 §

Vid tillämpningen av 12 b och 12 c §§ lagen om pension för arbetstagare, dessa lagrum sådana de lyder, 12 b § i lag av den 19 november 1993 (979/93) och 12 c § i lag av den december 1995 (/95), skall såsom genomsnittlig försäkringspremie för försäkring enligt minimivillkoren i nämnda lag i fråga om 1996—2000 för vart och ett år användas en premie som höjts med den amortering som avses i 2 §.

4 §

Vad som stadgas ovan i denna lag beaktas inte när de i lagen om pension för lantbruksföretagare (467/69) och lagen om pension för företagare (468/69) föreskrivna försäkringspremierna fastställs för 1996—2000.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

Lag

om ändring av 12 c § lagen om pension för arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 12 c § 1 mom. lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/61), sådant detta lagrum lyder i lag av den december 1995 (/95), som följer:

Gällande lydelse

12 c §

För täckande av det ansvar och de kostnader som beaktandet av arbetslöshets- och utbildningstid förorsakar pensionsanstalter som bedriver i denna lag och i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden nämnd verksamhet, den i lagen om sjömanspensioner nämnda sjömanspensionskassan samt den i lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare nämnda kommunala pensionsanstalten, skall den i lagen om arbetslöshetskassor (603/84) nämnda centralkassan för arbetslöshetskassorna inom en tid som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet årligen till pensionsmyndigheten betala en försäkringspremie som beräknas enligt ett av social- och hälsovårdsministeriet fastställt procenttal av de stödavgifter som centralkassan betalt. Detta procenttal skall fastställas så att i försäkringspremie enligt uppskattning inflyter samma belopp som skulle erhållas, om för dagar som motsvarar i 7 b § 1 mom. 1—3 punkten nämnd förmån skulle betalas en mot medelpremien enligt denna lag svarande premie. I den genomsnittliga premien beaktas härvid inte den del av försäkringspremien som uppbärs för pensionsmyndighets kreditförsäkring. Såsom lön som ligger till grund för försäkringspremien används den arbetsförtjänst som uppskattas motsvara den genomsnittliga lön som ligger grund för den förmån som avses i 7 b § 1 mom. 1 punkten. På gemensam framställning av pensionsmyndigheten och centralkassan för arbetslöshetskassorna kan social- och hälsovårdsministeriet bestämma att förskott på ovan nämnd försäkringspremie skall betalas.

Föreslagen lydelse

12 c §

För täckande av det ansvar och de kostnader som beaktandet av arbetslöshets- och utbildningstid förorsakar pensionsanstalter som bedriver i denna lag och i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden nämnd verksamhet, den i lagen om sjömanspensioner nämnda sjömanspensionskassan, den i lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare nämnda kommunala pensionsanstalten samt kyrkans centralfond som bedriver i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan nämnd verksamhet, skall den i lagen om arbetslöshetskassor (603/84) nämnda centralkassan för arbetslöshetskassorna inom en tid som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet årligen till pensionsmyndigheten betala en försäkringspremie som beräknas enligt ett av social- och hälsovårdsministeriet fastställt procenttal av de stödavgifter som centralkassan betalt. Detta procenttal skall fastställas så att i försäkringspremie enligt uppskattning inflyter samma belopp som skulle erhållas, om för dagar som motsvarar i 7 f § 1 mom. 1—3 punkten nämnd förmån skulle betalas en mot medelpremien enligt denna lag svarande premie. I den genomsnittliga försäkringspremien beaktas härvid inte den del av försäkringspremien som uppbärs för pensionsmyndighets kreditförsäkring. Såsom lön som ligger till grund för försäkringspremien används den arbetsförtjänst som uppskattas motsvara den genomsnittliga lön som ligger till grund för den förmån som avses i 7 f § 1 mom. 1 punkten. På gemensam framställning av pensionsmyndigheten och centralkassan för arbetslöshetskassorna kan social- och hälsovårdsministeriet bestämma att förskott på ovan nämnd försäkringspremie skall betalas.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

Lagen tillämpas för första gången på försäkringspremien för 1996.

3.

Lag

om ändring av 11 § lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 11 § 1 mom. lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/69), sådant detta lagrum lyder i lag av den 17 mars 1995 (394/95), som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §

Lantbruksföretagare är berättigade att på de villkor och grunder som fastställs av social- och hälsovårdsministeriet anordna för sig och sina anhöriga ett pensionsskydd som är bättre än det pensionsskydd som denna lag förutsätter. Försäkringspremien för sådan tilläggsförmån får betalas även i ett för allt.

11 §

Lantbruksföretagare är berättigade att på de villkor och grunder som fastställs av social- och hälsovårdsministeriet anordna för sig och sina anhöriga ett pensionsskydd som är bättre än det pensionsskydd som denna lag förutsätter *eller i pensionsskyddet inkludera begravningsbidrag eller någon annan förmån som inte förutsätts i minimivillkoren.* Försäkringspremien för sådan tilläggsförmån får betalas även i ett för allt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

4.

Lag**om ändring av 11 § lagen om pension för företagare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 11 § 1 mom. lagen den 14 juli 1969 om pension för företagare (468/69), sådant detta lagrum lyder i lag av den 17 mars 1995 (393/95), som följer:

Gällande lydelse

11 §

Företagare är berättigade att på de villkor och grunder som fastställs av social- och hälsovårdsministeriet anordna för sig och sina anhöriga pensionsskydd som är bättre än det pensionsskydd som förutsätts i denna lag.

Föreslagen lydelse

11 §

Företagare är berättigade att på de villkor och grunder som fastställs av social- och hälsovårdsministeriet anordna för sig och sina anhöriga pensionsskydd som är bättre än det pensionsskydd som förutsätts i denna lag eller *i pensionskyddet inkludera begravningsbidrag eller någon annan förmån som inte förutsätts i minimivillkoren.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.
